

klæbet eller paa anden Maade anbragt paa de Adressebreve, som Postvæsenet sælger til dette Brug, et eller andet Mærke, som man kunde fjerne, og som kunde tjene Postvæsenet til Bevis for Besørgelsen af saadanne Forsendelser, men det skal jeg ganske overlade til Postvæsenet. Jeg vil imidlertid anbefale, at man stemmer for Underændringsforslaget under Nr. 2, saaledes at det fremtidig ligesom hidtil kan lade sig gøre at lægge en Regning, en Faktura, eller hvad man nu ellers vil, ind i et saadant Adressebrev, som ledsager Forsendelsen.

Den højtærede Minister udtalte, at han var klar over, at Udvalget trods sine forskellige Anskuelser om saa meget dog var enig i, at Ministerens Forslag var det mest rationelle. Jeg vil dog tillade mig at sætte et Spørgsmaalstegn ved denne Udtalelse. Ja, hvis det drejer sig om at hale nogle flere Penge ud af Befolkningens Lommer til Postvæsenet, er Regeringens Forslag det mest rationelle, men i anden Henseende er jeg ikke enig deri.

Jeg takker for Ministerens Udtalelse, hvorved han erklærer sig villig til at forstaa Udtrykket om Postvæsenets Procent af Abonnementsbeløb paa samme Maade, som det hidtil er forstaaet. Jeg fik det Indtryk, at det var med en vis Utilbøjelighed, at Ministeren erklærede sig for det, og faar derved Sikkerhed for, at det var heldigt, at man netop har draget dette særligt frem her i Tinget, da der ikke staaar noget derom i Betænkningen. Jeg glæder mig over at have faaet denne Udtalelse fra Ministeren om, at han er villig til at forstaa det, som det er forstaaet tidligere.

Den ærede Ordfører (Jerichow) udtalte, at der fra Landpostbudene forelaa Andragender om Lønforhøjelse, som androg ret store Beløb, og at det bl. a. af den Grund var nødvendigt for Postvæsenet at sikre sig en større Indtægt, end det hidtil har haft. Det første er fuldstændig rigtigt, der foreligger saadanne Andragender fra Landpostbudene, men dem lader man ligge, det er ikke dem, det gælder om at fremme, men fra Postvæsenet, som betaler sig rigtig godt, stiller man Forslag om at faa 1/4 Mill. Kr. mere af Befolkningen. Det synes ikke just at være Meningen, at det skal være til Fordel for Landpostbudene, de kunne godt faa Lov til at vente, men den Institution, der betaler sig, skal have 1/4 Mill. Kr. mere. Det er altsaa det Standpunkt, som Regeringen og Ordføreren staa og

forsvare. Der er en vis Rationalitet i det, men det er en Rationalitet, som jeg tror, Befolkningen ikke i nogen Grad vil paaskønne.

Eduard Larsen: Jeg vil takke den højtærede Minister for hans Svar med Hensyn til Underændringsforslag Nr. 9. Efter de Oplysninger, den højtærede Minister gav, kan jeg nok se, at de finansielle Virkninger af Indførelsen af en saadan Lokalporto for Tidender og Tidsskrifter, der udkomme 6 Gange om Ugen, i dette Øjeblik vilde være ret uoverskuelige, og det er derfor vanskeligt at tage en reel Stilling til Sagen nu. Under disse Forhold skal jeg tage Underændringsforslag Nr. 9 tilbage.

Formanden: Underændringsforslag Nr. 9 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Eduard Larsen: Jeg skal derefter gøre nogle faa Bemærkninger dels til den højtærede Minister, dels til den ærede Ordfører (Jerichow) — de falde noget en bloc. Med Hensyn til Lokalportoen vil jeg dog først takke det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen) for den Støtte, han gav hele den Betragtning, jeg hylder. Jeg synes, at hans Bevis, navnlig hans Eksempel med Strib, var overordentlig talende. Det forekommer mig mærkeligt, at den ærede Ordfører ikke kan se, at den Betragtning, han gjorde gældende om Strib modsat Taulov, var, undskyld jeg siger det, noget kontormæssig, thi de Folk, der bo i Strib, agte netop ikke at købe deres Varer i Fredericia, og de agte altsaa netop ikke at sende deres Købmand et 3 Øres Brevkort eller et 5 Øres lukket Brev, men det er de Folk i Taulov, der ønske det. For øvrigt var den ærede Ordfører selv inde paa en lignende Betragtning et andet Sted, nemlig at det var den forretningsmæssige Forbindelse, det kommer an paa. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Lokalporto forekommer det mig, at naar man nu en Gang har en Ordning, som Befolkningen er vænnet til, bør man beholde den. Man kan naturligvis sige: Ja, men naar Vægten lægges paa, om der er en Afstand af 8 km, er det nemt at regne ud, Folk paa Egnen kende godt Afstandene. Men der kommer dog en Overgangstid; det er endnu simplere at blive ved det, man har, og der er navnlig det at bemærke, at Befolk-